

4) Czy wykładni art. 49 WE należy dokonywać w ten sposób, że stoi z nim w sprzeczności przepis krajowy, który zakazuje organizacji publicznych gier losowych oraz pośrednictwa w nich za pomocą internetu, w sytuacji, gdy jednocześnie — choć tylko przez przejściowy okres jednego roku — ta organizacja i pośrednictwo za pomocą internetu są dozwolone, z zastrzeżeniem przepisów o ochronie młodzieży i graczy, aby, mając na celu proporcjonalne wyrównanie szans dwóch zajmujących się zawodowo pośrednictwem w grach podmiotów, które dotychczas prowadziły swą działalność wyłącznie w internecie, umożliwić dokonanie zmian stosownie do dopuszczalnych, zgodnie z zawartą między krajami związkowymi umową, metod wprowadzania do obrotu?

Skarga wniesiona w dniu 11 lutego 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-47/08)

(2008/C 128/30)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: J.-P. Keppenne i H. Støvlbæk, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Belgii

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że wprowadzając wymóg posiadania obywatelstwa dla uzyskania dostępu do zawodu notariusza i nie transponując dyrektywy 89/48/EWG⁽¹⁾ w odniesieniu do zawodu notariusza, Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy traktatu WE, w szczególności art. 43 WE i 45 WE oraz dyrektywy 89/48/EWG w sprawie ogólnego systemu uznawania dyplomów ukończenia studiów wyższych, przyznawanych po ukończeniu kształcenia i szkolenia zawodowego, trwających co najmniej trzy lata.

— obciążenie Królestwa Belgii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W swej skardze Komisja zarzuca stronie pozwanej po pierwsze, że wprowadzając wymóg posiadania obywatelstwa dla uzyskania dostępu do zawodu notariusza i do jego wykonywania naruszyła w nieproporcjonalny sposób swobodę przedsiębiorczości, o której stanowi art. 43 WE. Artykuł 45 WE co prawda wyłącza ze stosowania rozdziału dotyczącego prawa przedsiębiorczości

działalność, która bezpośrednio i wyraźnie związana jest z wykonywaniem władzy publicznej. Według Komisji zadania powierzone notariuszom przez prawo belgijskie wykazują jednakże tak słaby związek z takim wykonywaniem władzy publicznej, że nie mogą być objęte zakresem tego przepisu i stanowić uzasadnienia dla podobnej przeszkody dla swobody przedsiębiorczości. Zadania te bowiem nie dają notariuszom środków przymusu i środki mniej restrykcyjne niż wymóg obywatelstwa mogłyby zostać wprowadzone przez krajowego ustawodawcę jak np. poddanie podmiotów, o których mowa surowym wymogom dostępu do zawodu, szczególnym obowiązkom zawodowym lub szczególnej kontroli

W drugim zarzucie Komisja zarzuca ponadto stronie pozwanej uchybienie przez nią zobowiązaniom, które na niej ciążyą przez brak transpozycji dyrektywy 89/48/EWG w odniesieniu do zawodu notariusza. Jako że chodzi o zawód regulowany, dyrektywa ma jej zdaniem w pełni zastosowanie do tego zawodu i wymagany od notariuszy wysoki poziom kwalifikacji może z łatwością być gwarantowany przez test przydatności lub staż adaptacyjny.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 89/48/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie ogólnego systemu uznawania dyplomów ukończenia studiów wyższych, przyznawanych po ukończeniu kształcenia i szkolenia zawodowego, trwających co najmniej trzy lata (Dz. U. 1989, L 19, str. 16).

Skarga wniesiona w dniu 12 lutego 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej

(Sprawa C-50/08)

(2008/C 128/31)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: J.-P. Keppenne i H. Støvlbæk, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Francuska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że wprowadzając wymóg posiadania obywatelstwa dla uzyskania dostępu do zawodu notariusza Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy traktatu WE, w szczególności art. 43 WE i 45 WE;

— obciążenie Republiki Francuskiej kosztami postępowania.